

Stadsverkenning naar Vlissingen.

4 november 2018

Om 10u stonden we met een dozijn deelnemers aan de ferry-terminal in Breskens voor een 20 minuten durende oversteek van de Schelde naar de haven van Vlissingen.

Het weer was zonnig en er stond niet te veel wind. Kortom aangenaam weer voor een leuke dag aan zee.

Aan de overzijde, op het stationsplein, stond onze gids al klaar om ons naar de zonnerein te loodsen.

Een toeristisch treintje dat elektrisch wordt aangedreven en bij zonnig weer de brandstof produceert door middel van zonnepanelen op het dak van de aangehangen wagentjes.

Tijdens de rit naar het centrum van Vlissingen kregen we een ganse historische uitleg over het ontstaan van de stad en het strategisch belang in

de loop der eeuwen voor alle bezetters van de Zeeuwse eilanden.

Onze wandeltocht start op de Oude Markt

Vlissingen heeft een beschermd stadsgezicht. Het oude stadscentrum telt ongeveer driehonderd monumenten. De Grote of Sint-Jacobskerk staat op de Oude Markt. De bouw van de Sint-Jacobskerk werd kort voor de Tachtigjarige Oorlog voltooid. De kerk wordt sinds 1572 gebruikt door de hervormde gemeente.

Vlissingen was in april 1572, na Den Briel, de tweede stad waar de Spanjaarden werden verjaagd, maar dit gebeurde niet door toedoen van de watergeuzen. Vlissingen werd door haar eigen inwoners bevrijd.

Wat velen niet weten is dat de stad tussen 1585 en 1616 Engels bezit was. Koningin Elisabeth I kreeg de steden Vlissingen, Den Briel en Fort Rammekens in ruil voor militaire en financiële steun in de strijd tegen de Spaanse overheersing

in de Noordelijke Nederlanden.

Door de kleine straatjes lopen we nu door naar het Bellamypark.

Dit was vroeger de eerste getijdhaven van Vlissingen. Na verloop van tijd zijn er andere dokken gegraven en is de havengeul gedempt en nu vergroeid tot het bruisende hart van de stad. Evenwel zijn er nog veel koopmanswoningen uit de Hollandse Gouden Eeuw te bewonderen, elk met zijn historie, die onze gids op een onnavolgbare wijze kon vertellen.

We vervolgen onze stadswandeling in de Kazematten

De Kazematten uit 1811 liggen op de grens van land en water. Ze zijn in het hart van het Keizersbolwerk, een onderdeel van de Vlissingse vestingwerken uit 1548. Het is niet verwonderlijk dat Karel V, Michiel de Ruyter en Napoleon hier een garnizoen hadden. De strategische ligging ten opzichte van Antwerpen en het diepe vaarwater maken dit tot een bijzondere locatie. Een kazemat is een militair bouwwerk dat

gebruikt wordt voor verdedigingsdoeleinden tegen vijandelijk vuur. Vaak worden er ook voorraden zoals munitie bewaard.

Als afsluiter stoppen we bij het standbeeld van de bekendste zoon van Vlissingen. Michiel de Ruyter, geboren in 1607. Michiel de Ruyter is van 1633 tot 1635 stuurman op de walvisvaarder Groene Leeuw. In 1644 koopt hij een eigen schip. Hij noemt het schip Salamander. Vanaf dat moment vaart hij als zelfstandige kapitein-koopman. De Zeeuwse Admiraliteit vraagt Michiel om de oorlogsvloot te komen versterken als kapitein en vice-commandeur.

Later wordt hij benoemd tot luitenant-admiraal van Holland en West-Friesland en opperbevelhebber van de staatse vloot. Michiel gaat varen op het nieuwe vlaggenschip De Zeven Provinciën. Michiel wint veel zeeslagen van de Engelsen en de Fransen. Hij is gestorven in 1676 in de baai van Syracuse (Sicilië, Italië) aan wondkoorts, opgelopen nadat hij door een Franse kanonskogel was getroffen tijdens de Slag bij Agosta.

We hoeven niet ver te lopen naar het restaurant wat dit is ook op het Bellamypark.

Na de lunch nemen we terug de zonnetrein voor de verdere verkenning van de stad.

Eerst langs het "historisch centrum", er is echter niet veel origineel meer wat betreft gebouwen. De vele bezettingen en de tweede wereldoorlog hebben een zware tol geëist van de stad en haar bewoners.

Eens aan de Zeeboulevard gekomen stappen de meeste deelnemers uit voor nog een fikse wandeling langs de kust tot aan “De Punt”. We rusten hier even en drinken iets met zicht op het nimmer aflatend verkeer op de Schelde.

Het is nu tijd om terug naar de ferry te keren. Over het gangpad aan de sluizen komen we terug aan het stationsplein.

Na een kwartiertje wachten brengt de “Prinses Maxima” ons precies op tijd terug naar de overzijde, vanwaar iedereen terug naar huis rijdt.

Het was een fijne dag, we hadden mooi weer en een leuke stad om te bezoeken.

Voor de werkploeg
DDV